

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 117.

Anden Session.

37te Møde.

Onsdagen den 27de November.

(Forts.)

Beskrivelse: (fortsat): Om man ogsaa nu kunde sige: naar 3 Synsmænd komme hver tredie Maaned og see Kjedlerne og undersøge, hvorledes Jlden har virket paa dem, saa ville 3 kunne skjønne, om de kunne vare 3 Maaneder endnu, saa siger jeg: der kan godt være fremkommet en ny Construction, som, prøvet paa den oprindelige Maade, ikke vilde taale Jldens Paavirkning mere end 6 Uger, og altsaa vilde den samme Fare være forhaanden; naar altsaa, uagtet Eftersynet, en Kjedel var sprungen efter 6 Uger, saa vilde man komme til at forandre Regulativet og sige: Opsynsmændene maae eftersee Kjedlerne hver 6te Uge, men saaledes kunde man blive ved, indtil man tilsidst kom til at see dem efter hver 6te Time. Den Bemærkning, jeg gjorde, gik ud paa, at Politietilsynet skulde beholde al den Frihed i denne Retning, som det har i alle andre Retninger; hvad er det Charakteristiske ved Politiet, og hvad er det, som gjør det nyttigt? Det er, at det inden Lovlighedens Grændser bevæger sig med stor Frihed og Bilkaarlighed, at det kan, efter sin bedste Skjønsmænd, indfinde sig til enhver Tid, naturligviis opfyldende de dermed forbundne Former, og anstille Undersøgelser i den Retning, som man anseer nødvendig. Naar vi altsaa havde sagt: vedkommende Giere af Dampmaskiner eller af Indretninger af den Art skulde selv indestaae for, at deres Maskiner, som de til enhver Tid anvende, ere stikfede til at opfylde det Formaal, hvortil de ere bestemte, og, for at disse Indretninger kunne være stikfede dertil, skulle de have de og de Egenskaber, saa vare vi naaede saavidt, vi

kunde komme; vilde vi saa ovenikjøbet sige, at, naar Politiet vil anstille Undersøgelser paa saadaane Steder, saa skal det dertil være berettiget, dog at det skeer paa den Maade, at de Personer, som anstille Undersøgelsen, skulle være udnævnte paa saadan Viis, at de kunne have den fornødne Indsigt, saa siger jeg: det har jeg heller ikke Noget imod, men ingen af disse to Dele gaar dette Lovforslag ud paa. Dette Lovforslag gaar ud paa noget ganske Andet, det betragter de Bestemmelser, hvorefter Enhver skal rette sig i Bygningsveiblikket, som det Koffelige, som det Usikre, som det, der, saa at sige er udfastet Bilkaarlighed, som kan blive forandret hvert Dieblis, og man lægge vel Mærke til, at, i det Dieblis, man lader en saadan Forandring indtræde, saa er det enten en Feil, ifald man ikke giver Forandringen Anvendelse paa det allerede Existerende, thi da er der stor anerkjendt Fare, eller det bliver forbundet med umaadelige Omkostninger for dem, som allerede have deres Sager i en saadan Stilling; altsaa, jeg siger: det overlades til Bilkaarligheden. Det kan for en Mand's Formue og Belsærd være vigtigt, at han kjenner forud det, som alene kan faae sin Betydning, naar det udøves med en vis Bilkaarlighed, nemlig Tilsynet, Tilsynsveiblikket osv., og dette, troer jeg, er en saa væsentlig Mangel, at, vilde vi rette paa dette Forslag, vilde vi aldrig bringe det til at naae sit egentlige Maal. Vi behøve kun at kaste vort Die tilbage paa den hele Række af Bestemmelser, vi have; jeg vil blandt Andet nævne Bestemmelserne om vore Skorstensrørs Størrelse og Indretning, og jeg vil da spørge Enhver, som har sat sig noget ind i dette Sag, om han ikke maa indrømme, at al den Art Eftersyn og alle de Bestemmelser, vi have i saa Henseende, ere enten uskikfede til at give Sikkerhed nok, eller til at give Fri-